

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 195: Forslag til lov om indfødsrets meddelelse. Af justitsministeren (Frank Jensen). (Fremsat 9/2 2000. Første behandling 29/2 2000. Betænkning 30/3 2000).

Der var stillet 11 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Peter Skaarup (DF):

Vi har jo tidligere her i Folketinget diskuteret tildelingen af dansk indfødsret mange gange, og det skal ikke være nogen hemmelighed, at Dansk Folkeparti er meget, meget kritisk over for den måde, man gør det på her i Folketinget.

Vi synes, at man skal lave metoden om, sådan så man vælger ud og siger, at dem, der ingen problemer overhovedet har i forhold til det danske samfund, kan man give dansk indfødsret, og så er der altså nogle grupper, der f.eks. har begået kriminalitet, der ikke kan forsørge sig selv, har gæld til det offentlige, som der er nogle partier, bl.a. Dansk Folkeparti, der er me-

get kritisk indstillet over for, om de skal have dansk indfødsret.

Vi synes, at man skal tage det ud på et særligt forslag, sådan at de partier, der ønsker at tildele dansk indfødsret til dem, der ikke er nogen problemer med, kan stemme for det, og så har vi altså et andet forslag, hvor der kan være problemer, og til det forslag kan andre så afgive deres stemme, f.eks. nej til at give dansk indfødsret. Det vil være den mest rimelige måde at gøre det på set med vores øjne.

Det er jo mange gange fremgået her i Folketinget, at vi er meget kritiske over for, at man tildeler dansk indfødsret på samleband. Der er en grund til, at man i grundloven har valgt, at det er Folketinget, der skal tage stilling til hver enkelt ansøger om at få tildelt dansk indfødsret.

I forbindelse med dagens forslag ser vi altså, at det er 3.218 voksne, som vi tildeler dansk indfødsret, og dertil kommer så 2.613 børn, altså svarende til 5.000-6.000 mennesker, som vi på én gang her i de kommende dage i Folketinget skal give dansk indfødsret.

Det synes vi ikke er rimeligt. Det er et samlebandsprodukt uden fortilfælde i historien, og det var ikke den mening, grundlovens fædre havde, da de lavede grundloven, at man skulle tildele 5.000-6.000 personer dansk indfødsret på så kort tid. Alt i alt er det ca. 15.000 personer om året, som vi i øjeblikket tildeler dansk indfødsret, altså en gradvis udskiftning af den danske befolkning uden sidestykke i historien.

Vi har i forbindelse med udformningen af ændringsforslaget opdaget, at man ikke er villig til, som det er i dag, at udskille de oplysninger om, hvorvidt personer kan forsørge sig selv eller ej. Det betyder, at vi ikke længere kan stille ændringsforslag om, at de personer, der ikke kan forsørge sig selv, skal tages ud af det her forslag; altså ændringsforslag, der vil betyde, at de ikke kan få dansk indfødsret.

Vi synes, at det er under al kritik, at Folketinget på den måde begrænser partiets mulighed for at stille ændringsforslag til den lovgivning, som vi skal vedtage her i dag under andenbehandlingen og under tredjebehandlingen senere. Vi synes, det er utilstedeligt, at man udmærket godt ved, at der er partier, der vil stille ændringsforslag, bl.a. Dansk Folkeparti, om de her personer, der ikke kan forsørge sig selv, og så sker der det, at vi af den grund ikke kan få en afstemning her i Folketinget om at udskille de personer.

Vi vil appellere til, at de partier, der står bag den bekendtgørelse, der regulerer det her, giver mulighed for, at oplysningerne i Justitsministeriet fremover bliver på en måde, så man også kan stille ændringsforslag på det her område.

Vi har så lavet vores egen lille undersøgelse af sagen. Vores ordfører, hr. Poul Nødgaard, har, som han har adgang til som medlem af Indfødsretsudvalget, undersøgt, hvordan sagerne stod med hensyn til en del af de personer, der søger dansk indfødsret, og det viste sig faktisk, at 40 ud af 50, som blev undersøgt, ikke kunne forsørge sig selv.

Hvis vi er oppe på så store tal, hvor vi tildele indfødsret til personer, der ikke kan forsørge sig selv, ikke kan klare sig i det danske samfund, så er det fuldstændig utilstedeligt. Og jeg forstår ikke, hvordan Folketingets store flertal tilsyneladende her i dag kan være med til at tildele de personer indfødsret. Det er uforståeligt, og jeg tror, der er mange mennesker ude bag de tykke mure her på Christiansborg, ude i befolkningen, der synes, at det her er fuldstændig uacceptabelt.

Vi vil da også opfordre partier, som normalt bryster sig af at arbejde imod tildeling af dansk indfødsret på samleband, også til personer, der ikke kan klare sig eller til personer, der har begået kriminalitet, til at melde klart ud og stemme sammen med Dansk Folkeparti og også Frihed 2000 i forhold til de ændringsforslag, der er stillet i dag, dvs. de forslag, vi har haft mulighed for at stille ud fra de oplysninger, der er givet af Justitsministeriet.

Vi vil også opfordre de samme partier til at drage omsorg for, at det fremover bliver muligt at stille den slags ændringsforslag, som vi tidligere har kunnet stille. Det er faktisk første gang ved det her forslag, at vi ikke kan stille et sådan ændringsforslag, og det er urimeligt.

De Konservative må vi erkende – og det er positivt – har besluttet sig for at køre en mere kritisk linje omkring de her ting, det er ikke, fordi det er tilfredsstillende, at man kun stiller ændringsforslag til mellem 5 og 20 i forbindelse med de forslag, men under alle omstændigheder er det positivt, at man også hos De Konservative er begyndt at få øjnene op for, at det her er et problem.

Vi kunne så godt opfordre De Konservative til, at man så også tager konsekvensen og stemmer imod det forslag, når det kommer til tredje behandling fra Indfødsretsudvalget, for det vil betyde, at det vil være et klart signal over for

ikke alene Folketinget, men også vælgerne ude bag de tykke mure, om, at man altså er modstander af den her udvikling, der betyder, at 15.000 personer pr. år får dansk statsborgerskab.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg synes dog ikke, det skal stå ganske uimodsagt, når hr. Peter Skaarup går herop og siger, at dette her er en samlebandsfabrik, hvor man simpelt hen bare tager folk ind uden videre.

Det, det handler om, er, at Folketinget ved sit Indfødsretsudvalg har lavet et regelsæt, det så kaldte kontorcirculære, hvor betingelserne for at opnå dansk statsborgerskab er nedfældet. Så er det korrekt, at det er embedsmændene i Indfødsretskontoret, der tager den konkrete ansøgning og holder den op mod indfødsretscirkulæret og undersøger, om ansøgeren opfylder reglerne i cirkulæret.

Det er en fornuftig måde at ordne tingene på. Det har intet med en samlebandsfabrik at gøre. De folk, der ikke opfylder cirkulæret, men hvor man af den ene eller anden grund overvejer, om de skal have statsborgerskab alligevel, bliver så forelagt udvalget. Og det kan jeg godt forstå hr. Peter Skaarup ikke rigtig kan udtale sig om, al den stund han jo ikke er medlem af udvalget.

Men når hr. Peter Skaarup her hiver dem frem, der har fået en straf, så er det, når man tager det bilag, vi har fået, jo altså langt de færreste, der har fået en ubetinget straf, og de, der har fået en ubetinget straf, ligger typisk på 10 dage, 30 dage, 40 dage. Men det, der er interessant ved disse straffe, er, at de er idømt for et sted mellem 7 og 15, 16, 17, 18 år siden, og det vil sige, at den filosofi, hr. Peter Skaarup og Dansk Folkeparti her gør sig til talsmand for, når det drejer sig om indfødsret, er filosofien »en gang kriminell, altid kriminell«, og til det er der for mig ikke meget andet at sige end: Det er vi uenige i.

Vores kontorcirculære pålægger tydeligt en karenstid, hvis der har været lovovertrædelser, og de folk, der er i dette lovforslag i dag, opfylder alle til punkt og prikke de regler, der er sat af Folketinget i kontorcirculæret.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Men det ændrer ikke ved, at vi er meget kritiske over for, at Folketinget her tildeler indfødsret – og det bliver resultatet – til personer, der er

straffet, personer, der ikke kan klare sig selv, personer, der skylder det offentlige penge. Det er ikke rimeligt set med vores øjne.

Så vil jeg godt spørge fru Dorte Bennedsen, og det synes jeg ikke vi fik noget svar på: Hvad er årsagen til, at Dansk Folkeparti ikke længere kan få de oplysninger, der ligger til grund for at stille ændringsforslag, sådan at vi kan tage de personer ud, som ikke kan klare sig selv? Hvad er årsagen til, at de oplysninger ikke længere er tilgængelige? Hvorfor vil man skjule de oplysninger, så vi ikke kan stille ændringsforslag til forslaget?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Ja, nu er hr. Peter Skaarup, som jeg sagde før, en lille smule undskyldt, al den stund han ikke er medlem af udvalget. Havde han været det, eller havde han fået lov til at læse de bilag, vi modtager i udvalget, så ville han have fået svaret på det spørgsmål, han her stiller mig.

Sagen er den, at når man læser kontorcirculæret igennem, så er det ikke et spørgsmål om de der ting. De er ikke relevante i forhold til kravene om at blive dansk statsborger. Det, hr. Peter Skaarup og Dansk Folkeparti beder om, er i virkeligheden, at man skal føre journal over ting, der er irrelevante i forhold til regelsættet for at få dansk indfødsret.

At Dansk Folkeparti så mener noget andet, ja, det kommer Dansk Folkeparti til kort over for. Det er demokratiets vilkår, at i sådanne sager er det flertallet, der kan sætte reglerne, og jeg er helt klar på, at Dansk Folkeparti ikke er enige i disse regler. Men reglerne er ikke desto mindre sat af Folketinget og af et rimeligt stort flertal i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Ja, det er desværre meget svært at høre, hvad der bliver sagt på talerstolen, i hvert fald hvis man sidder hernede foran.

Men jeg vil sige til fru Dorte Bennedsen, at det, fru Dorte Bennedsen sagde, var, at der er et kontorcirculære – og det er rigtigt nok – som nogle partier herinde, bl.a. Venstre, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, SF og Enhedslisten, har siddet og fundet ud af bag nogle lukkede døre. Og det kan godt være, at der er nogle partier, der synes, at det er godt, at man sætter sig sammen bag nogle lukkede døre og finder ud af, at der er et kontorcirculære, der be-

tyder, at man ikke reelt vil behandle ansøgerne om dansk indfødsret selvstændigt. Det er så én ting.

En anden ting er, at der hele tiden har været et kontorcirculære, men det nye er jo, at Dansk Folkeparti ikke kan få de oplysninger, der ligger til grund for at stille ændringsforslag i forhold til de personer, der ikke kan forsørge sig selv. Det er humlen i det her, og det er det, jeg ikke forstår.

Man kan fra et flertals side have nok så mange holdninger, og det kan flertallet bruge herinde i Folketinget. Det er så, hvad det er. Men af demokratiske årsager, hvor der er partier herinde, der gerne vil påvirke den demokratiske beslutningsproces gennem ændringsforslag, bør det vel fortsat være sådan, at man har mulighed for at stille de ændringsforslag. Derfor mangler jeg et svar fra fru Dorte Bennedsen: Hvad er årsagen til, at vi tidligere kunne få de oplysninger, men ikke længere kan få de oplysninger?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Man kan jo bruge mange ord: gabestokke, samlebånd. Det reelle er, at vi faktisk er uenige om det her. Det er jo ikke noget, der er vedtaget bag lukkede døre. Vi har vedtaget nogle kriterier, som er helt åbne, som er helt klare, og som alle kender til.

Vi er uenige i det med kriminalitet. Vi mener, at hvis man har udstået sin straf og man har haft en karenstid, så skal vi ikke blive ved med at forfølge folk. Det er jo mennesker, som har levet ganske mange år i Danmark, og som har en stor tilknytning hertil, og som i mange år faktisk har levet et ganske almindeligt liv – 7-10-15 år i mange tilfælde – og det kan ikke være meningen, at vi skal blive ved med at forfølge dem med straf.

Tilsvarende når vi giver dispensation til folk, der har gæld til det offentlige, jamen så er det folk, der er blevet bragt i en umulig situation, hvor vi godt kan sige, at de har en god vilje til at leve i det danske samfund, men vi synes ikke, de skal have en straf, fordi de er blevet bragt i den umulige situation, som de ikke kan bringe sig ud af.

Så det, at vi er uenige, er en anden sag. Det, vi snakker om, er faktisk om en hel del mennesker, som har stor tilknytning til Danmark, som har levet i Danmark, og som vi synes sagtens fortjener, at de kunne leve med et fuldt dansk statsborgerskab.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen det er jo en ærlig sag. Vi er ikke enige i den holdning, som SF har, om at man skal tildele statsborgerskab til personer, der har begået kriminalitet, til personer, der ikke kan forsørge sig selv, eller til personer, der har gæld til det offentlige. Det er vi ikke enige om, og det er så, hvad det er, og det kan vi diskutere politisk herinde på Christiansborg.

SF mener også, at det her kontorcirculære skal laves bag lukkede døre blandt et udsnit af Folketingets partier, hvor SF er med. Det kan vi også være uenige om. Det er så én ting.

Men det, der står tilbage, og det er det, jeg gerne vil spørge hr. Knud Erik Hansen om, er: Hvorfor kan vi ikke længere få de oplysninger, der ligger til grund for at stille ændringsforslag i forhold til de personer, der ikke kan forsørge sig selv? Det er det, jeg spørger om, og det har hr. Knud Erik Hansen ikke svaret på, og derfor vil jeg gerne have et svar.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Hvis det er det, det drejer sig om, så kan vi da godt blive enige om, at i det omfang de oplysninger skal skaffes, så vil vi godt være med til at støtte, at oplysningerne skaffes. Vi synes, det er rimeligt, at vi i et demokrati kan få de oplysninger, der er brug for til en bedømmelse, uanset om man er uenig.

Men jeg vil også godt advare mod, for det synes jeg er utrolig problematisk, hvis Dansk Folkeparti vil bruge det her til at sætte folk i en gabestok. Det er jo faktisk det, man vil gøre. Man vil lave A- og B-mennesker ved at udstille dem, der har været lidt problemer med. De skal stå på en særlig liste, og på den måde bliver de sådan lidt specielle danske statsborgere. Det synes jeg faktisk ikke er tiltalende.

Så jeg vil godt spørge hr. Peter Skaarup, om man ikke godt kunne sige, at det rimeligt, at hvis folk får et dansk statsborgerskab, så accepterer vi det fuldt ud, og så sætter vi ikke folk i en gabestok.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg er da fuldstændig enig med hr. Knud Erik Hansen i, at vi ikke skal sætte folk i en gabestok. Det mener jeg heller ikke vi gør ved ærligt og redeligt at møde op her i Folketinget og stille de ændringsforslag, hvor der er nogle personer,

som vi ikke mener for nuværende opfylder kriterierne for at blive danske statsborger. Det er da rimeligt nok, at et folketingsparti har den opfattelse.

Det kan godt være, at vi er uenige om, hvorvidt de skal have statsborgerskab eller ej, men det er rimeligt nok, at vi kan fremføre det synspunkt og vælge dem ud, hvor vi siger, at her er der nogle, der ikke opfylder de kriterier, vi gerne vil sætte.

Her er det så, at jeg synes, at hr. Knud Erik Hansen kommer mig lidt i møde, i hvert fald i forhold til at hr. Knud Erik Hansen og SF åbent nu vil arbejde på, at vi kan få de oplysninger, der ligger til grund for, at vi kan stille de ændringsforslag indeholdende, hvem det er, der ikke kan forsørge sig selv, til det lovforslag, vi behandler her i dag. Og dér vil jeg så godt spørge hr. Knud Erik Hansen: Betyder det, at SF vil støtte de bemærkninger, vi har i vores betækningsbidrag, hvor vi udtrykker kritik af, at vi ikke kan få de oplysninger?

Så vil jeg godt spørge hr. Knud Erik Hansen: Hvordan vil SF arbejde på, at vi fremover kan få de oplysninger, for som hr. Knud Erik Hansen selv har nævnt, så er der nogle partier, der har strikket et kontorcirculære sammen, og dér er det nødvendigt, at de partier så også finder ud af, hvordan vi får de oplysninger. Det kan være, at hr. Knud Erik Hansen i sin samtale med fru Dorte Bennedsen kan skaffe de oplysninger til Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Det sidste må vi se på i udvalget.

Med hensyn til det med gabestokken: Jeg hørte hr. Peter Skaarup sige i første omgang, at lovforslaget skulle tilrettelægges således, at der skulle være en liste over dem, hvor der overhovedet ikke var grund til dispensation, hvor der ikke var nogen kriminalitet, nogle meget ganske bestemte kriterier. Dernæst skulle der være en B-liste med folk, som havde lavet kriminalitet og andre ting, og som var i gæld. Og det er for mig at se at sætte folk i gabestok, og det synes jeg altså er helt uværdigt at man gør.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen det burde da være helt åbenlyst, at med hensyn til personer, der har begået kriminalitet, der ikke kan forsørge sig selv, der skylder det offentlige penge, må det da være legalt for et

parti herinde, når der står i grundloven, at man skal behandle hver ansøger for sig, at det så stiller ændringsforslag, hvor det siges, at de personer ønsker vi i hvert fald ikke i øjeblikket får dansk statsborgerskab. Det må da være fuldstændig legitimt.

På den måde sætter man ikke folk i en gabestok. Man siger bare, at grundloven bestemmer, at vi skal bestemme herinde i Folketinget, hvem der skal have dansk indfødsret. Vi må have lov til for hvert enkelt tilfælde at pege ud og sige: De dér mener vi er gode, og de skal have dansk indfødsret – ingen problem i det – men de dér mener vi ikke skal have dansk indfødsret.

Man sætter ikke folk i en gabestok på den måde, men man protesterer imod, at vi hvert år giver så mange mennesker, som ikke kan forsure sig selv, måske ikke engang kan det danske sprog ordentligt, dansk borgerskab, men det vil SF åbenbart være med til.

Men jeg fik ikke svar på, hvordan SF vil følge op på det her og sørge for, at de oplysninger kommer til stede, som vi har brug for, når det gælder at stille ændringsforslag; det er et demokratisk mindstemål, som SF må kunne opfylde.

Helge Adam Møller (KF):

Man kan jo have mange forskellige holdninger til det her lovforslag, og det har Folketingets partier også, kan vi konstatere, men vi lever jo i hvert tilfælde op til grundlovens § 44, der netop siger, at den enkelte persons statsborgerskab skal behandles her i Folketingssalen ved tre behandlinger. Og derfor synes jeg, det principielt er godt, at vi får en god og en grundig behandling, fordi det er jo og bør være en alvorlig sag at blive dansk statsborger.

Jeg vil godt opfordre alle i Folketinget, der synes, det er urimeligt, at man kan blive dansk statsborger, selv om man ikke kan tale ét ord dansk, bare fordi man over 65 år, til at stemme for vores ændringsforslag. Hvis man ikke kan tale ét ord dansk, så bør man efter konservativ opfattelse ikke kunne blive dansk statsborger, medmindre det skyldes en fysisk eller en psykisk skade. Det er klart, at er man blevet tortureret eller har fået skåret tungen ud, så er det altså svært at lære dansk, men hvis man ellers er almindelig, så mener vi, at man selvfølgelig skal kunne lære dansk.

Derfor kan jeg anbefale, at man stemmer for ændringsforslag nr. 2, 4, 5 og 11. Der udelukker man samtidig de mennesker, som har begået al-

vorlig, personfarlig kriminalitet, dvs. voldtægtsmænd, grove voldsforbrydere, narko-handlere og andre. Dem er der faktisk en del af i dette lovforslag. Det er rigtigt, som hr. Knud Erik Hansen siger, at det er en del år siden, de har begået deres alvorlige kriminalitet, men de har altså gjort det, og derfor synes vi, de skal udelukkes.

Jeg kan beklage, at vi ikke i øjeblikket har mulighed for også at kunne konstatere, hvem af disse personer der ikke kan læse dansk, idet vi fra konservativ side også finder det rimeligt, at man ud over at kunne tale dansk også kan læse dansk – ikke så man kan læse en kronik i Information, men måske en artikel i B.T., så man kan klare sig på en arbejdsplads og læse en simpel besked. Det er der ikke noget krav om i dag.

Endelig synes vi og vil igen fremsætte forslag om, at der selvfølgelig også helt naturligt bør indgå en prøve i danske samfundsforhold, så man ved, at der er forskel på Jylland og Bornholm, og så man ved, at vi har noget, der hedder byråd og amtsråd og Folketing. I øjeblikket kan man blive dansk statsborger uden at ane noget som helst om det samfund, man skal være en del af.

Til sidst et svar til hr. Peter Skaarup, der siger, at det selvfølgelig er meget godt, at De Konservative siger, at der er nogle, man ikke vil have ind, men også spørger, hvorfor vi så ikke tager den fulde konsekvens ved tredjebehandlingen i næste uge og stemmer imod samtlige mere end 3.000 ansøgere. Det gør vi ikke, for hvis vi skulle stemme imod samtlige 3.000, fordi der er et antal af dem, vi ikke ønsker at give dansk statsborgerskab, ville vi altså også stemme imod alle de mænd og kvinder og børn, som opfylder samtlige krav, som taler perfekt dansk, som kan læse dansk, som klarer sig godt i arbejdslivet, som ikke har nogen gæld, og som aldrig har begået kriminalitet. Det synes vi ikke er rimeligt, og derfor gør vi det i dag her ved andenbehandlingen, at vi nøje piller dem ud, som vi ikke synes opfylder kriterierne. Dem stemmer vi imod her ved andenbehandlingen. Men ved tredjebehandlingen har vi jo kun én stemme, og så må man så vælge, om man vil straffe den ene halvdel eller den anden halvdel eller det store flertal eller det lille mindretal. Vi vælger altså at give statsborgerskab til alle dem, der har opfyldt alle krav og har gjort en indsats for at blive en del af det danske samfund, det andet synes vi ville være urimeligt.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg er enig med hr. Helge Adam Møller i, at man selvfølgelig skal støtte de ændringsforslag, som De Konservative har stillet, og det vil vi også gøre i Dansk Folkeparti. Men jeg vil da godt komme med en opfordring til De Konservative og hele Folketinget om at støtte det ændringsforslag, der går ud på, at personer, der skylder penge til det offentlige, heller ikke får statsborgerskab, og jeg vil godt spørge De Konservative, om de vil arbejde for, at de oplysninger, som bl.a. Dansk Folkeparti gerne vil bruge til at kunne stille ændringsforslag om de personer, der ikke kan forsørge sig selv, kommer til stede fremover, så vi kan stille de ændringsforslag, som Folketinget så bagefter selvfølgelig frit tager stilling til. Det synes jeg ville være rigtigt af De Konservative at arbejde for.

Endelig vil jeg sige, at det er da rigtigt, at der er nogle kvalificerede personer, som ikke får dansk statsborgerskab, hvis man stemmer imod hele lovforslaget. Men vi synes alligevel, det ville være et rigtigt signal, hvis De Konservative stemte imod og på den måde forhåbentlig på sigt fik trumfet igennem, at regeringen og de partier, der har indgået denne aftale, deler forslaget op, så de, der åbenlyst skal have dansk statsborgerskab, selvfølgelig får det, og de andre ikke får det.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Hr. Peter Skaarup stillede et meget direkte spørgsmål til mig og til Det Konservative Folkeparti: om vi vil være med til at sikre, at partier, der i øjeblikket ikke kan få nogle oplysninger, som de gerne vil have, kan få dem. Her har vi den principielle holdning, at hvad enten man er enig eller uenig med et parti, skal ethvert folketingsmedlem og ethvert parti have de oplysninger, som de finder er relevante til at behandle lovforslaget, og det vil sige, hvis der er partier – hvad enten det er Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti eller Enhedslisten – der i øjeblikket ikke kan få oplysninger, de gerne vil have, vil vi selvfølgelig støtte dem og kæmpe og arbejde for, at de kan få de oplysninger.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg siger tak for tilsagnet fra hr. Helge Adam Møller om, at partier, der ønsker oplysninger

for at kunne stille ændringsforslag, selvfølgelig fremover skal have de oplysninger af Justitsministeriet. Det samme tilsagn vil jeg håbe at justitsministeren vil give. Han er til stede her i salen og kan give det.

Jeg kan altså konstatere, at foreløbig har både De Konservative og SF givet tilsagn om sammen med Dansk Folkeparti at arbejde for, at de oplysninger kommer til stede, og jeg håber, at andre partier vil gøre det samme. Det er urimeligt med lukkethed på dette område. Det er noget, der optager sindene meget uden for Christiansborgs mure, og det optager også sindene herinde på Christiansborg, så lad os da få de oplysninger frem i lyset, så vi kan stille de ændringsforslag, som Folketinget så kan tage stilling til. Det er et mindstemål af demokrati at kræve det i et folkestyre.

Tom Behnke (FRI):

Tildeling af dansk statsborgerskab er ikke bare noget ligegyldigt. Tildeling af dansk statsborgerskab er ikke noget, man bare deler ud til alle, der har lyst til at modtage det. Dansk statsborgerskab er en ganske værdifuld gave. Det er noget, man bør leve op til, det er noget, man bør anstrenge sig for at få lov til at modtage.

Når vi ser på tildeling af dansk statsborgerskab, mener vi, der er nogle klare kriterier, man bør kunne opfylde, hvis man ønsker at få dansk statsborgerskab. For det første bør det naturligvis være sådan, at man behersker det danske sprog i skrift og i tale. For det andet må det være sådan, at man ikke har væsentlig gæld til det offentlige. For det tredje må det være sådan, at man har afholdt sig fra at begå kriminalitet, mens man har været her i landet, og for det fjerde må det være sådan, at man har bevist, at man er i stand til at forsørge sig selv.

Disse fire kriterier burde enhver kunne opfylde, og de fire kriterier kan enhver opfylde, hvis han eller hun virkelig ønsker det. Derfor står vi uforstående over for, at et så stort flertal i Folketinget gang efter gang afviser de ændringsforslag, som bl.a. Frihed 2000 stiller. Vi stiller ændringsforslag om, at visse personer skal udgå af lovforslaget, inden det når frem til tredje behandling, så de pågældende dermed ikke opnår dansk statsborgerskab, og det er ikke, som hr. Knud Erik Hansen siger, fordi vi vil have A- og B-statsborgerskaber – nej, vi mener simpelt hen ikke, de skal have det. Hvis man ikke har gjort sig fortjent til dansk statsborgerskab, skal man heller ikke have det.

Med hensyn til spørgsmålet om at kunne forsørge sig selv var det sådan i de første mange, mange år, jeg sad i Folketinget, at der helt naturligt kom oplysninger til Indfødsretsudvalget med en liste over, hvem der var i stand til at forsørge sig selv, og hvem der ikke var det. De lister får vi ikke længere, fordi et flertal i Folketinget ikke ønsker, at de oplysninger skal komme frem, og det er selvfølgelig stærkt kritisabelt.

Angående spørgsmålet om restance til det offentlige, altså gæld til det offentlige, har vi stillet et ændringsforslag om, at 277 af ansøgerne udgår, fordi de ganske enkelt har gæld til det offentlige. Man kan jo undre sig over, at flertallet her i Folketinget kan vedtage en lov om, at man ikke kan få lov til at få bevilling som taxavognmand og ikke kan få lov til at få autorisation som vand- og gasmester eller elektriker og lign., hvis det er sådan, at man har gæld til det offentlige. Men man kan sagtens få dansk statsborgerskab, og det kan vi ikke forstå. Vi kan ikke forstå, at dansk statsborgerskab bliver devalueret på den måde, som flertallet har ønsket at gøre det.

Når det gælder kriminaliteten, er der jo ingen tvivl om, at en del af ansøgerne har begået kriminalitet. Hvor mange det helt præcist drejer sig om, ved vi ikke, for det tal kan vi heller ikke få oplyst. Men vi kan få oplyst, hvor mange af ansøgerne der har begået så grov kriminalitet, at de er blevet idømt en betinget eller ubetinget fængselsstraf, og det drejer sig om 126 ansøgere, som tilsammen har begået 182 lovovertrædelser.

For at man ligesom ved, hvad det er, vi stemmer om – for det skal medlemmerne af Folketinget jo om et øjeblik – synes jeg, det er væsentligt at vide, hvad det er for en form for kriminalitet, der er blevet begået. Hvis vi kigger på den personfarlige kriminalitet, kan vi se, at der er 20 tilfælde af vold, to tilfælde af vold mod sagesløs og 14 tilfælde af kvalificeret vold eller vold af særlig farlig karakter. Der er syv tilfælde af vold mod en person i offentlig tjeneste, to tilfælde af trusler på livet, to tilfælde af blufærdighedskrænkelser og ét tilfælde af anden kønslig omgang med barn under 15 år.

Af berigelsesforbrydelser er der 10 tilfælde af tyveri, otte tilfælde af bedrageri, seks tilfælde af mandatsvig, fire tilfælde af indbrud, 12 tilfælde af hæleri, 10 tilfælde af socialbedrageri, 21 tilfælde af dokumentfalsk og misbrug af ægte dokumenter, fem tilfælde af brugstyveri, dvs. bil-

tyverier, 13 tilfælde af butikstyveri, ét tilfælde af overtrædelse af skattekontrolloven, ét tilfælde af udgivelse af falske penge, ét tilfælde af overtrædelse af tilhold og ét tilfælde af under-slæb.

Og så er der alle de andre. Der er nemlig også seks tilfælde af overtrædelse af våbenloven, fire tilfælde af overtrædelse af færdselsloven og 15 tilfælde af overtrædelse af udlændingeloven, og så vidt vi kan se på den straf, der er udmålt, er der tale om, at ca. 12 ud af de 15 er dømt for at have begået menneskesmugling. Endelig er der seks tilfælde af overtrædelse af lov om euforiserende stoffer, seks tilfælde af spiritus- og promillekørsel, to tilfælde af hærværk og groft hærværk og så er der to tilfælde af bigami og groft bigami.

Det giver i alt 182 lovovertrædelser, og det er vel at mærke kun af den kategori, der er så grove, at domstolene har vurderet, at det var nødvendigt at idømme en betinget eller ubetinget fængselsstraf.

Hvor mange personer på forslaget, der i øvrigt har begået kriminalitet, som har givet bøder eller tiltalefrafald, ved vi ikke, for de tal kan vi ikke få oplyst. Men i hvert fald i denne grove ende har vi i Frihed 2000 valgt at stille ændringsforslag om, at de pågældende udgår af lovforslaget, inden det når frem til tredje behandling, og vi havde faktisk forventet, at vi efterhånden, når nu de oplysninger er til stede, kunne samle et større og større mindretal, som måske kunne blive til et flertal, for, at de skal udgå. De skal naturligvis ikke have dansk statsborgerskab, for det er noget, man skal gøre sig fortjent til, og ikke noget, vi bare udsteder herinde.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Som hr. Tom Behnke udmærket har redegjort for, er der altså tale om meget grov kriminalitet blandt de personer, der nu får dansk statsborgerskab, hvis ikke Folketingets medlemmer om et øjeblik mander sig op og stemmer anderledes, end de oprindeligt har planlagt. Hvis Folketingets medlemmer beslutter sig for, at personer, der har begået grov kriminalitet, selvfølgelig ikke skal have dansk statsborgerskab, er muligheden til stede lige om et øjeblik, så prøv at være klar.

Med hensyn til det, Frihed 2000 er inde på om de oplysninger, der selvfølgelig skal være til rådighed for Folketingets medlemmer, takker

jeg Frihed 2000 for tilsagnet om, at man vil arbejde med for, at de oplysninger fremover kommer til stede. Det vil sige, at nu vil både SF, De Konservative og Frihed 2000 sammen med Dansk Folkeparti arbejde for, at der selvfølgelig kan stilles ændringsforslag om, hvilke personer der efter vores opfattelse ikke opfylder betingelserne for at få dansk indfødsret, når de ikke kan forsørge sig selv, og så må jeg sige til regeringen endnu en gang: Kunne justitsministeren dog ikke komme herop på Folketingets talerstol og på regeringens vegne give tilsagn om, at man fremover vil give de oplysninger? Det burde dog være muligt for regeringen at give det tilsagn.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det var jo en lang liste, hr. Tom Behnke kom med her, men jeg savnede et par oplysninger i den lange opremsning. Den ene oplysning skulle være, at ud af de 126 personer, som blev remset op her, har næsten 90 ikke begået, som det blev sagt, vældig grove forbrydelser. Faktisk fik henvend 90 betingede domme.

Og hvis man i øvrigt ser på dem, der fik ubetingede domme – altså så vidt jeg husker knap 40 – har det typisk været 20 dages hæfte, 10 dages hæfte og fra 30 dages op til 6 måneders fængsel. Det har været nede i den ende, så jeg synes, det billede, hr. Tom Behnke her gav, for at sige det mildt ikke var dækkende. Og hertil kommer, som jeg har sagt tidligere, at det er mange år siden, disse forhold er begået.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Til Dansk Folkeparti vil jeg bare sige, at Dansk Folkeparti behøver ikke at hæve fanen og gå forrest i kampen for, at vi får oplysningerne om, hvem af ansøgerne der ikke er i stand til at forsørge sig selv. Det er en kamp, vi har ført, lige siden det sidste kontorcirculære blev vedtaget. Vi drøftede det, sidste gang vi behandlede et indfødsretlovsforslag og også forrige gang, så den kamp er vi allerede i gang med. Men det, det kniber med, er selvfølgelig flertallet.

Til fru Dorte Bennedsen vil jeg godt sige, at det er selvfølgelig stærkt beklageligt – og det skal jeg nok rette op på næste gang – at jeg ikke også har talt sammen, hvor mange af de ansøgere, jeg nævnte her, som har fået betingede og ubetingede domme. Det skal jeg nok tælle sammen til næste gang, og så vil de tal selvfølgelig

komme på det næste lovforslag. Men det, der er helt sikkert, er, at der er altså tale om ansøgere, som er dømt for kvalificeret vold, vold af særlig farlig karakter, trusler på livet, blufærdighedskrænkelser, anden kønslig omgang med børn under 15 år, menneskesmugling, bigami og groft bigami, og for Frihed 2000 er der ingen tvivl: Om så det er 30 år siden, de har begået de forbrydelser, skal de ikke have dansk statsborgerskab. Så enkelt er det.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning til hr. Tom Behnke.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg kan fuldt ud bekræfte de oplysninger, som Frihed 2000 kommer med her, og jeg synes, at vi skal arbejde sammen, De Konservative, SF og Frihed 2000, for at få pålagt regeringen at skaffe de oplysninger, så også vi kan stille ændringsforslag her i Folketinget.

Og jeg savner altså stadig væk, at regeringen melder klart ud. Fru Dorte Bennedsen var lige på talerstolen og kunne sagtens have givet det tilsagn, men vil åbenbart ikke.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg tror, at Folketingets formand – næstformanden sidder i sædet i øjeblikket – en dag skal give hr. Skaarup lidt undervisning i, hvordan vores forretningsorden er her i Folketinget, sådan at hr. Skaarup ikke behøver at tage ordet tre gange for at appellere om, at jeg tager ordet. Hr. Skaarup ved jo godt, at ministeren får ordet, når ordførerne har talt.

Men frem for at bruge Folketingets tid på den proceduresnak skal jeg svare på de spørgsmål, som er rejst. Jeg skal først sige til hr. Tom Behnke, at med hensyn til hr. Tom Behnkes opstilling her i Folketinget af, hvem i lovforslaget der er dømt, så kendetegner det alle i det her lovforslag, at de har udstået deres straf. Og den straf er udmålt efter den straffelov, vi har, og med de domstole, som dømmer folk, og det er nu engang bedst, at det er henlagt til domstolene at dømme.

Så er der de her tilfælde, der, fordi det er fastlagt af grundlovsfædrene, at Folketinget tager stilling til hver enkelt, der søger dansk statsborgerskab ved naturalisation, skal optages via loven. Og her har et stort flertal af Folketingets partier sagt, at de, der har begået krimina-

litet, ikke umiddelbart skal kunne få det danske statsborgerskab; det får de først efter at have udstået en karenperiode. Så foruden, at de har udstået den straf, der er idømt dem ved domstolene, så har hver og en, der er i dette lovforslag, som det er fastlagt af et meget stort flertal her i Folketinget, også udstået den karenperiode.

Når hr. Skaarup så – jeg tror, det var tre eller fire gange – spørger, hvorfor man ikke i udvalget, som hr. Skaarup ikke er medlem af, kan få en redegørelse for, hvem der er på offentlige overførselsindkomster, bl.a. kontanthjælp, ja, så kan man ikke det af den grund, at vi faktisk ikke registrerer oplysninger, som ikke har relevans for den sagsbehandling, vi er blevet pålagt i Justitsministeriet at lave af et stort flertal i Folketinget. Sådan er det.

Men hvis et flertal i Folketinget ønsker, at vi skal sagsbehandle på en anden måde, at vi også skal registrere, om folk er på kontanthjælp, så gør vi naturligvis det. Men da det ikke har nogen relevans for den sagsbehandling, Folketinget har pålagt Justitsministeriet at foretage, så registrerer vi altså ikke, om folk får kontanthjælp, for det har ingen betydning for den sagsbehandling, vi skal foretage, for at de kan blive optaget på lovforslaget.

Og så er der jo fuldstændig fri ret til for Dansk Folkeparti og Frihed 2000 at fastholde, at man ønsker, at folk, der får kontanthjælp, aldrig skal få statsborgerskab, men det er der bare ikke flertal for i Folketinget. Det er der ikke flertal for i Folketinget. Det er jeg meget stolt over. Det er bl.a. derfor, jeg er ret stolt over det at være dansker, at der ikke i vores parlament er et flertal, der siger, at fordi man i en periode af sit liv er på offentlig forsørgelse – og det kan være af forskellige grunde – så indgår det i sagsbehandlingen af, om man kan få statsborgerskab.

Men hvis et flertal imod min forventning skulle mene noget andet om det spørgsmål, så vil jeg helt efter ministeransvarlighedsbestemmelserne sørge for at indrette min administration i Justitsministeriet efter de forhold. Før det er tilkendegivet af et flertal, bliver administrationen, som den er i dag.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning og derefter hr. Tom Behnke, også for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Ja, justitsministeren vil ligesom undervise mig lidt i Folketingets forretningsorden, og dér kan jeg så sige til justitsministeren, at vi jo meget tit oplever, at ministeren – og det er godt, at ministeren gør det – går ind i debatten. Det var det, ministeren gjorde her også, og derfor er det selvfølgelig helt relevant, at ministeren blander sig stille og roligt i debatten og svarer på de spørgsmål, som folketingsmedlemmerne har.

Samtidig kunne Socialdemokratiets ordfører, fru Dorte Bennedsen, jo også have svaret på de spørgsmål, men hun har ikke ønsket at kommentere dem og vil altså bevare denne her lukkede omkring de oplysninger om, hvem det er, der ikke kan forsørge sig selv i det her forslag. Og det er brandærgerligt, at Socialdemokratiet og regeringen åbenbart er modvillige med hensyn til at give de oplysninger, som folketingsmedlemmer har brug for.

I den forbindelse vil jeg sige, at nu har både SF, De Konservative, Frihed 2000 og Dansk Folkeparti signaleret, at vi gerne vil have de her oplysninger. Det er næsten tæt på et flertal. Hvis et parti som Venstre vil mande sig op og sige det samme og kræve, at de oplysninger selvfølgelig skal være til rådighed for Folketingets medlemmer, så kan vi fremsætte de ændringsforslag, vi hidtil har gjort.

Det her er jo en ny skik. Hidtil har vi kunnet fremsætte de ændringsforslag. Så lad os lige få Venstre på banen og høre, hvad Venstre mener om det her spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Jeg kan bekræfte over for justitsministeren, at de ansøgere, der er på forslaget, har udstået deres straf; det er sådan set ikke det, vi diskuterer. Det, vi diskuterer, er, hvorvidt den gerning, man har begået, er så grov, at man skal udelukkes fra at opnå dansk statsborgerskab eller for nogles vedkommende skal vente lidt længere, end de gør i dag.

Vi i Frihed 2000 betragter det ikke som værende en ekstra straf, at man ikke kan opnå dansk statsborgerskab, hvis man har begået kvalificeret vold eller voldtægt eller drab eller sådan noget. Vi betragter det ikke som en ekstra straf, for det at få dansk statsborgerskab er jo ikke en ret. Man har ikke retskrav på at få dansk statsborgerskab. Dermed bliver man heller ikke frataget noget ved ikke at få det, og

derfor er det heller ikke nogen ekstra straf, hvis man ikke får det.

Med hensyn til, at vi ikke kan få de oplysninger om forsørgelse, er det bestemt ikke nogen kritik af Justitsministeriet, bestemt ikke, for Justitsministeriet gør bare, som flertallet i Folketinget siger. Men justitsministeren er jo med i det flertal, så justitsministeren behøver jo ikke at stå og skubbe det hele fra sig.

Så vil jeg i øvrigt gerne takke for justitsministerens ord om, at han var indstillet på at ændre proceduren, hvis et flertal i Folketinget ønsker at ændre proceduren. Jeg kan berolige justitsministeren med, at til den tid er han ikke længere justitsminister.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Dorte Bennedsen har bedt om en kort bemærkning. Sådan har jeg forstået det. Jeg har ikke set, at fru Bennedsen har markeret, og det beklager jeg.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg er ganske enig i de bemærkninger, ministeren kom med her om, hvad der er relevant at indsamle af oplysninger i relation til udvalgets arbejde, når vi skal behandle enkelt-sager, og jeg skal kun føje til, at en urigtighed ikke bliver sand af at blive gentaget en række gange. Det er muligt, at hr. Peter Skaarup ikke brød sig om det, jeg sagde i mit første svar, men jeg svarede, og jeg svarede, at grunden til, at disse oplysninger ikke kunne fås i dag, er, at de er irrelevante.

Det kan godt være – jeg tror det – at jeg føjede til, at hr. Skaarup og Dansk Folkeparti måske ikke er enige i det regelsæt, der er lavet, men det er lavet af et bredt flertal her, og jeg finder det urimeligt at sætte administrationen til at indsamle oplysninger, der er irrelevante. Vi har haft problemer nok med at få en rimelig kort sagsbehandlingstid i disse sager, og hvis vi skal belaste den med, at den skal indsamle yderligere oplysninger, så er det næste vel, om folk er rødhårede eller sorthårede, eller hvad det ellers kan være; det finder vi altså ikke at vi skal.

Jeg er helt klar over, at Dansk Folkeparti ikke er enig i det kontorcirculære, der er lavet, men det er altså demokratiets vilkår, at det er blevet retningslinjerne for arbejdet.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Nu er jeg næsten 17 gange blevet taget til indtægt for, at SF vil sikre, at de oplysninger om, at man kan forsørge sig selv, er til stede i udvalget. Det, vi har sagt, og det synes jeg er vigtigt at sige, er, at principielt skal man have de oplysninger, man har brug for, for at kunne tage stilling.

Men i det ligger der selvfølgelig også et spørgsmål om, i hvilket omfang man kan få de oplysninger, hvilket arbejde der skal sættes i gang. Der vil altid være en overvejelse, hvis et udvalg beder om at få nogle oplysninger. Hvis administrationen eller ministeriet efterfølgende kommer og siger, at det faktisk kræver en ganske stor indsats, for at man kan skaffe de oplysninger: Klart, så må man overveje, om det så er det værd i forhold til den politiske beslutningsproces. Det var derfor, jeg sagde, at vi i udvalget vil se på, hvad det kræver, for at man kan sikre sig de oplysninger.

Men det er ikke et ubetinget ja til, at oplysningerne skal være til stede. Det afhænger så sandelig af, hvilken indsats det kræver, for at man kan skaffe dem. Men principielt er vores holdning, at man skal have de oplysninger, man har brug for.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning og derefter hr. Melchior som ordfører.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Fru Dorte Bennedsen siger, at de her oplysninger er irrelevante. Jamen hvorfor hulen har Folketinget så igennem årene stillet ændringsforslag med henblik på at tage de borgere ud, der ikke kunne forsørge sig selv? Hvorfor har vi gjort det i alle årene uden problemer? Hvorfor er det pludselig sådan, at man ikke længere kan få de oplysninger? Det savner jeg fuldstændig svar på.

Jo, det er relevant. Hvordan kan det være, at det lige pludselig er blevet irrelevant for Folketingets partier, godt nok et mindretal herinde, der gerne vil stille ændringsforslag om, at man ikke skal kunne få dansk statsborgerskab, hvis man ikke kan forsørge sig selv? Det er dog en mærkelig konklusion at komme med.

Så kan jeg sige til hr. Knud Erik Hansen, at nu trækker hr. Knud Erik Hansen måske lidt i land. Nu skal det sammenholdes med den mu-

lighed, at det koster nogle penge at indsamle de her oplysninger. Jamen hvor er det nye henne, når vi hidtil har kunnet få oplysningerne? Hvorfor er det, at vi ikke længere kan få dem? Kan hr. Knud Erik Hansen svare på det? Hvad er problemet? Hvorfor skal det pludselig koste så mange nye ressourcer at indsamle de her oplysninger, når vi hele tiden har kunnet få dem? Det kan jeg simpelt hen ikke forstå.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Nu er her ganske meget uro i salen, men hvis jeg hørte ret, så spurgte hr. Peter Skaarup, hvorfor i alverden Folketinget i årevis havde stillet ændringsforslag, og så bliver jeg altså nødt til at belære hr. Peter Skaarup om, at Folketinget absolut ikke stiller ændringsforslag. Indfødsretsudvalget stiller ikke ændringsforslag. Enkelte partier har stillet ændringsforslag – det har altså været partier, som har ment det ene eller det andet – men hr. Skaarups eget parti har jo været ganske flittigt til den lille trafik her i de senere år.

Det, man gør i dag, og det må jeg sige er en af de ting, jeg slet ikke forstår hos Det Konservative Folkeparti – hvis hr. Helge Adam Møller har tid til at høre efter; nu ser det ud, som om hr. Helge Adam Møller har tid til at høre efter – med hensyn til, at man stiller ændringsforslag, er, at de, som ikke kan dansk, men som har boet her i 15 år osv., som ordføreren har redegjort for, dem stemmer man ud.

Det standpunkt kan man jo have, men at man vil gøre det ved dette forslag begriber jeg ikke. Folketinget har meldt regelsæt ud, og når disse mennesker har søgt i god tro til de regler, der er meldt ud, ville det jo være særpræget, hvis vi så stemte dem ud, sådan som hr. Helge Adam Møller opfordrer os til. Derfor er jeg fuld af undren over, at et seriøst parti som De Konservative vil stille et sådant forslag.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Hr. Skaarup spurgte om, hvad årsagen er til, at Dansk Folkeparti ikke kan få oplysninger om, hvem der får kontanthjælp, hvem der får overførselsindkomster. Jeg har redegjort for, at vi alene registrerer de oplysninger, der har relevans for sagsbehandlingen. Sådan er det. Sådan er god forvaltningsskik. Man registrerer alene de oplysninger, som har relevans for sagens afgørelse hos den myndighed, der skal afgøre den.

Med hensyn til det mere rent teknisk betone- de i det her foregik enhver sagsbehandling af indfødsret tidligere administrativt alene i en sagsbehandling, der var uden edb. Det var en rent manuel behandling af de oplysninger, der blev indhentet, og deri indgik også, om folk fik kontanthjælp.

Kontanthjælp var altså noget, vi indhentede oplysninger om og behandlede manuelt. Nu er vi af hensyn til at imødekomme Folketingets ønsker om en hurtigere sagsbehandling heldigvis også på det her felt gået over til edb.

I forbindelse med det har vi altså gjort op, hvilke oplysninger vi skal registrere edb-mæssigt i forhold til, hvad vi skal indfri over for Folketinget. Og vi skal ikke registrere, om folk får offentlig overførselsindkomst, altså f.eks. kontanthjælp. Derfor ville en imødekom- melse af det ønske, som Dansk Folkeparti har fremført, medføre, at vi ved siden af, at vi kører edb-baseret sagsbehandling, skulle til at lave en manuel indhentning af oplysninger om, hvorvidt hver ansøger om dansk statsborgerskab får kontanthjælp.

Man skal bare gøre sig det klart. Hvis det ikke er relevant for sagsbehandlingen, skal vi så ud manuelt og indhente de oplysninger hos den enkelte ansøger og så administrativt oversende dem rent manuelt til Folketingets Indfødsrets- udvalg.

Så længe der ikke er et flertal i Indfødsrets- udvalget, der mener, at det er relevant for sags- behandlingen, så vil de ikke blive oversendt. Hvis der var et flertal, der ønskede det, så ville det naturligvis ske.

Jeg er nødt til at administrere det område, jeg har ministeransvaret for, også under hensynta- gen til, at vi ikke bruger flere af skatteydernes penge, end godt er. Derfor er det altså også af hensyn til en smidig og ordentlig sagsbehand- ling.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning, og derefter får hr. Arne Melchior ordet som ordfører; det er med statsgaranti.

(Kort bemærkning)

Peter Skaarup (DF):

Jamen det var til justitsministeren og så fru Dorte Bennedsen. Man har åbenbart ikke ment i ministeriet og i udvalget blandt det her lukkede flertal, som åbenbart bestemmer tingene, at de her oplysninger er relevante, og man siger, at

det ikke er god forvaltningsskik at finde ud af, hvem der er på kontanthjælp, og andre ting.

Er det ikke god forvaltningsskik at se tilbage på, hvad Folketingets medlemmer har stillet af ændringsforslag gang på gang på gang? I årevis har vi været interesserede i de oplysninger, så man kunne stille de relevante ændringsforslag af hensyn til den demokratiske kontrol med, hvad regeringen går og foretager sig. Er det ikke god forvaltningsskik? Det synes jeg det er.

Jeg synes også, det er god forvaltningsskik, at man sørger for, at Folketingets medlemmer kan udøve deres demokratiske rettigheder. Der er jo en grund til, at de er stemt herind i Folketinget, og den er, at de repræsenterer befolkningen. Dybest set er det en fornærmelse mod befolkningen og vælgerne, at regeringen ikke vil sætte de her oplysninger frem.

Og så vil jeg afslutningsvis sige, at jeg savner altså Enhedslisten, som gang på gang mener, at Folketingets medlemmer skal have alle relevante oplysninger frem på bordet, som gang på gang mener, at det er vigtigt, at vi får gravet i affærer, som måske ikke tåler dagens lys. Hvor er Enhedslisten henne i den her debat? Hvorfor vil Enhedslisten ikke være med til sammen med SF, De Konservative og Dansk Folkeparti og Frihed 2000 at sikre de her oplysninger?

Hvor er Venstre henne, som kunne sikre et flertal mod regeringen for at få de her oplysninger? Hvor er Venstre henne?

Formanden:

Så er taletiden slut. Hr. Arne Melchior.

Arne Melchior (CD):

Der er atter en gang grund til at rose justitsministeren, og det være hermed gjort på CD's vegne. Det er fine udtalelser, han er kommet med også i dag.

Og så er jeg foranlediget til at gøre opmærksom på, at der hersker en vis misforståelse hos partierne Dansk Folkeparti og Frihed 2000, og derfor skal jeg gøre opmærksom på, at det at være dansker er ikke en kvalitetsmærkning. Man har ikke det blå stempel, fordi man er dansker. Det er noget, som mange af os har været så heldige at få i vuggegave uden egen indsats.

Det, at man er dansk statsborger, er ikke udtryk for, at man pr. definition er et fint, et human, et redeligt, et ærligt menneske. Vi har siddet her i dette hus og haft en kollega, som havde haft en dom på 3 års fængsel, og som alt-

så havde afsonet den del af den, som skulle afsones, hvorefter vedkommende på ny blev fundet værdig til at være medlem af Folketinget. Jeg må minde om det gamle ord: Den, som er ren, kaste den første sten.

Så siger hr. Tom Behnke fra Frihed 2000, at dér betragter man det ikke som en straf at få nægtet dansk statsborgerskab. Nå ja, men det er jo ikke alles betragtningsmåde, der er den rigtige, og ikke alles betragtningssevne, som er holdbar. Det er de facto en straf, for hvad medfører det? Jo, det medfører jo, at en person efter udstået straf og efter udstået yderligere karenstid i resten af sit liv er straffet ved ikke frit at kunne bevæge sig i verden, som vi andre kan uden egen fortjeneste, men bare som en gave.

Den gave nægter vi andre mennesker. Så smålig kan man være, at med hensyn til det, jeg har fået gratis og uden at have gjort noget som helst godt for at opnå, vil jeg for tid og evighed, altså livslangt for de pågældende, give dem den straf, at de ikke må blive lige med mig.

Det er en smålighed ud over alle grænser. De pågældende kolleger herinde fra de nævnte partier betragter tydeligvis sig selv ikke bare som overdanskere, men også som overmennesker. Må jeg erindre om, at alle mennesker er født lige, og når en eventuel straf er udstået, så er det dansk levemåde og dansk regelsæt at normalisere forholdene for de pågældende mennesker så hurtigt, som det er muligt.

Det er derfor, det store flertal af Folketinget stemmer, som vi gør. Vi vil ikke være med til den smålighed, og jeg vil godt sige lusethed, som der er tale om fra de nævnte partiers side.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Ja, jeg tror ikke, at CD og Dansk Folkeparti bliver enige om det her. Vi ønsker nogle demokratiske rettigheder til at kunne stille ændringsforslag. Det er det, vi debatterer her.

CD ønsker, at vi i høj grad skal tage imod alle de borgere, der kommer til landet, og give dem statsborgerskab i løbet af en kort periode, og det kan vi altså ikke acceptere, når det gælder personer, der har begået kriminalitet, har gæld til det offentlige eller ikke kan forsørge sig selv. Og dér er mit spørgsmål til CD, hvis ordfører, hr. Arne Melchior, jo ofte kræver åbenhed og indsigt for offentligheden i mange oplysninger, om CD sammen med SF og De Konservative, Dansk Folkeparti og Frihed 2000 vil støtte, at vi

får de oplysninger, der er nødvendige for at kunne stille ændringsforslag.

Det kan godt være, at vi ikke er enige. Det kan godt være, at CD ikke er enige i, at de ændringsforslag skal vedtages, men for at kunne stille ændringsforslagene her i Folketingssalen, vil CD så være med til, at vi får de oplysninger fremover?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg ved ikke, hvad hr. Skaarups første bemærkning gik ud på. Han ville gøre opmærksom på, at det er en demokratisk ret at stille ændringsforslag. Er der nogen, der har bestridt det? Jeg har ikke. Jeg har ikke hørt nogen andre gøre det heller.

Det er da en selvfølge, selvfølgelig har man ret til det. Og så har vi andre også ret til at stemple disse ændringsforslag som ubehagelige, som væmmelige og som uegnede. Det er klart.

Det spørgsmål, der så er stillet direkte, har jeg ikke et klart svar på, for det har jeg ikke været forberedt på at skulle svare på i dag. Det må jeg drøfte med gruppen. Det mener jeg ikke har noget som helst at gøre med det afstemningsmønster, der nu om ganske kort tid vil vise sig.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg kan også godt se, at det er et meget stort spørgsmål for hr. Arne Melchior at tage stilling til. Hr. Arne Melchior er medlem af Indfødsretsudvalget og har debatteret de her ting, bl.a. sammen med Dansk Folkeparti, tusindvis af gange her i Folketingssalen, men kan altså ikke tage stilling til, om vi skal have de oplysninger, vi altid har fremsat ændringsforslag om, til rådighed fremover.

Jeg kan godt se, at det er svært. Det er meget svært at tage stilling til, men må jeg ikke bare spørge hr. Arne Melchior: Hvad er det nye i, at vi ikke kan få de oplysninger? Hvordan kan det være, at vi, der altid har fremsat de ændringsforslag, der gik på, at de personer, der ikke kan forsørge sig selv, skal tages ud af lovforslaget, ikke kan det mere? Man har lukket muligheden, bl.a. med CD's hjælp. Hvorfor?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Bortset fra at jeg ikke er medlem af Indfødsretsudvalget, skal jeg henholde mig til de svar på hr. Skaarups spørgsmål til mig, som er afgivet

både af justitsministeren og af den socialdemokratiske ordfører. De kan indtil videre udmærket dække CD's synspunkt.

Formanden:

Hr. Skaarup, sidste runde.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Bare afslutningsvis: Jeg beklager, at jeg tog fejl. Hr. Arne Melchior er ikke medlem af Indfødsretsudvalget ifølge hans egen tale her. Men jeg kan så sige, at hr. Arne Melchior har debatteret de her ting i medierne og i Folketingssalen massevis af gange. Faktisk er hr. Arne Melchior en af de få, der har taget ordet de gange, hvor Dansk Folkeparti har taget ordet, hvad man ellers normalt jo også bør gøre under de behandlinger, man har af lovforslag her i Folketinget.

Så jeg beklager: Det er korrekt, at hr. Arne Melchior ikke er medlem af Indfødsretsudvalget, men han har debatteret de her ting masser af gange og – mener jeg – kan sagtens tage stilling til, om Folketinget skal have et mindstemål af demokratiske rettigheder, nemlig de oplysninger, der skal til for at stille ændringsforslag. Og jeg håber, hr. Arne Melchior sammen med SF, De Konservative, Frihed 2000 og Dansk Folkeparti vil arbejde på, at f.eks. Venstre på et eller andet tidspunkt mander sig op til at gå på talerstolen i de her debatter og sikre, at de oplysninger kommer frem. Jeg tror ikke, Venstre kan holde til andet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 11 stemte for, 91 imod.

Ændringsforslag nr. 8 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 20 stemte for, 83 imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 11 stemte for, 94 imod.

Ændringsforslag nr. 10 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 18 stemte for, 88 imod.

Ændringsforslag nr. 11 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes, idet 20 stemte for, 83 imod.

Ændringsforslag nr. 6, 7 og 9 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Forespørgsel nr. F 47:

Forespørgsel til statsministeren:

»Hvad kan regeringen oplyse om de forestående forhandlinger mellem Færøernes landstyre og regeringen om en ændret tilknytning mellem Danmark og Færøerne?«

Af Jan Petersen (S), Anders Fogh Rasmussen (V), Bendt Bendtsen (KF), Jes Lunde (SF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Peter Duetoft (CD), Elisabeth Arnold (RV), Frank Aaen (EL), Jann Sjørnsen (KRF) og Kirsten Jacobsen (FRI). (Forespørgslen anmeldt 21/3 2000. Fremme af forespørgslen vedtaget 29/3 2000).

Begrundelse

Jan Petersen (S):

Regeringen mødtes med det færøske landstyre den 17. marts dette år og påbegyndte dermed forhandlingerne mellem Danmark og Færøerne.

Samtlige partier har tilsluttet sig ønsket om, at regeringen gennem en forespørgselsdebat over for Folketinget oplyser om forhandlingerne om en ændret tilknytning mellem Danmark og Færøerne og dermed giver Folketinget adgang til at drøfte denne historiske og principielle sag i alle dens aspekter.

Det er begrundelsen for, at forespørgslen er rejst.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det er en historisk debat, vi tager fat på i dag. På Færøerne har debatten været i gang længe, og her i Danmark i Folketinget tager vi nu fat på debatten om vort fremtidige forhold til Færøerne.

Det er 600 års fællesskab mellem Færøerne og Danmark, som nu er sat på dagsordenen. Derfor er det også naturligt, at vi nu overvejer grundigt, hvilke veje der tegner sig i fremtiden for fællesskabet mellem Færøerne og Danmark.

Når man befinder sig ved en korsvej, må man stoppe op og se sig omkring, før man beslutter, hvilken vej man skal vælge på sin videre færd, tænke over de erfaringer, man har gjort sig undervejs og samtidig se fremad, tage bestik af de veje, der åbner sig, og vurdere de valg, der skal træffes i lyset af den nye internationale verden, vi nu befinder os i.

Færøerne er ved korsvej. Fællesskabet med Danmark og dermed rigsfællesskabets fremtid er sat på dagsordenen. Færøernes befolkning skal træffe en beslutning, et valg, som har afgørende betydning for Færøerne og vor fælles fremtid, et valg, som i virkeligheden kun kan og kun skal træffes på Færøerne.

Hvor står vi så lige nu set fra Danmark? Hvad mener vi om vort fællesskab, vort rigsfællesskab og dets fremtid? Rigsfællesskabet er for os ikke en uforanderlig størrelse; det er et fællesskab, der hele tiden har evnet at tilpasse sig den ny tid. Det har været i udvikling, det vidner historien om. Inden for hjemmestyreloven har vort samarbejde udviklet sig gennem snart mere end 50 år.

Rigsfællesskabets værdi kan ikke gøres op i tal og i paragraffer. Det, vort fællesskab bygger på, det, der har båret undervejs, ja, det er samhørigheden, det er gensidig respekt, og det er retten til selvbestemmelse. Vi har holdt sammen i 600 år, ja, mere end det. Og ja, der har været mange dramaer og konflikter undervejs, også i hjemmestyrets historie.

Og når diskussionen så har gået højt, møder man pludselig et menneske i hverdagen, som siger: Jeg er færøing. Eller en kollega på arbejdspladsen bemærker, at han for resten også er færøing, og en anden taler om en kusine, der er gift